

[Collet]

Når Dankortet nu påtænkes indført, er spørgsmålet, om forbrugerne synes, at det bliver en god og nem måde at betale på eller ikke. Synes forbrugerne om kortet, vil de bruge det. Gør de ikke det, så vil de lade være, og så vil systemet ikke blive til noget. Som nævnt under forrige dagsordenspunkt findes der et stort antal betalingsmåder, som sikrer, at forbrugerne ikke kommer i klemme.

Vi vil til sidst lige knytte et par kommentarer til begrundelsen for forespørgslen, idet vi måske finder det lidt besynderligt, at omkostningerne for benyttelsen af Dankortet ifølge SFs opfattelse skal betales af brugerne, mens omkostningerne for alle andre betalingsformer skal betales over de generelle budgetter i bankerne. Det er lidt svært at forstå, men det synes jeg ikke vi skal gå i detaljer med.

Jeg vil afslutningsvis sige for det konservative folkeparti, at vi lægger vægt på, at der skal være frie valgmuligheder, når man skal betale, og at de skal opretholdes. Det er et fast princip, og vi lægger vægt på, at mindre virksomheder og mindre handlende i denne forbindelse sikres, således at der ikke bliver problemer for dem i forbindelse med indførelse af Dankortet.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at vi ikke vil kunne stemme for SFs dagsordensforslag.

Sønderby (V):

Den forespørgsel, der er stillet af SF, hænger sammen med de tanker, der kom fra pengeinstitutterne om at lave et checkgebyr. Jeg sagde i min ordførertale før, at det er lidt beklageligt, at disse tanker kommer frem på et tidspunkt, da vi diskuterer Dankortet og hele den problematik, der er omkring det.

De aftaler, der er indgået mellem de store pengeinstitutter om dette checkgebyr og hævekort og etablering af fælles pengeautomater, falder jo, som industriministeren sagde, ind under monopollovens bestemmelser og er anmeldt til registrering hos monopolmyndighederne, og derfor kan det være svært at udtale sig om dem, så længe registreringen ikke er godkendt. Det vil vise sig, om der er urimelige konkurrencemæssige virkninger af det forslag. I så fald må man tage det op. Det er vanskeligt på grundlag af dette, når vi ikke har fået de udtalelser, at sige noget om

checkgebyret, så længe monopolrådet ikke har udtalt sig.

Vi kan selvfølgelig hver for sig vurdere, om den lovgivning, vi har, til fulde imødekommer de krav, vi må stille både som forbrugere og ud fra samfundsmæssige hensyn.

Debatten i dag har vel vist, at der er et flertal for at udbygge lovgivningen, men jeg vil gerne her i forbindelse med den dagsorden, der er foreslået, og som vi også har været med til at foreslå, spørge industriministeren, om de tanker om en eventuel lovgivning, som skal komme i begyndelsen af efteråret, vil sinke udviklingen og de forhandlinger, der er om Dankortet. Flertallet er gået ind for, at vi skal have Dankortet, at det skal være på frivillig basis, og at omkostningerne skal dækkes af dem, der bruger Dankortet. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det vil sinke det, at ministeren nu eventuelt skal udarbejde lovforslag, om forhandlingerne imellem pengeinstitutterne og detailhandelen ikke kan fortsætte, så man kan få tingene klar, når det skal i gang.

Askjær Jørgensen (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke stemme for hverken den ene eller den anden af de foreslåede dagsordener.

Jeg skal sige til ministeren, at jeg forstår, at nu accepterer man, at der er et flertal, der ønsker lovgivning. Vor vurdering er, at den sten er en af de sten, der efterhånden bliver til så stor en dyngede sten, at regeringen må overveje, om man fortsat skal finde sig i at lade sig piske rundt af det flertal, der åbenbart er imod regeringens politik på masser af områder. Spørgsmålet er, om ikke man skal have et lille valg, der renser luften, i stedet for at blive ved med at finde sig i alt, hvad man bliver påduttet af socialdemokraterne i fællesskab med de radikale og SF'erne. Jeg synes, det er bittert at stå model til, at regeringspartierne bøjer sig i denne sag. Det synes jeg er trist. Jeg synes ikke, det er klædeligt. Jeg havde hellere ønsket, at regeringen havde fundet sig i, at det var blevet vedtaget mod regeringens ønske – i stedet for selv at være medforslagsstiller. Jeg har forstået, at man går med, fordi man finder, at der er flertal for den lovgivning. Man kan jo høre på ministerens redegørelse og ministerens svar til tinget, at det, der nu bliver vedtaget i